

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/108/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1617010414
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1617010414.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kováča a sudcov JUDr. Petra Šamka a JUDr. Vladimíra Buchvalda, v trestnej veci obžalovaného F. Z., pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Malacky z 18.04.2018 sp. zn. 1T/105/2017, na verejnom zasadnutí konanom 14. februára 2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného F. Z., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Malacky z 18.04.2018 sp. zn. 1T/105/2017 bol obžalovaný F. Z. uznaný za vinného pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že v čase okolo 13.42 hod dňa 10.05.2017 v W. na parkovisku pri obchodnom dome N. na Z. U. vykonal vlámanie do zaparkovaného osobného motorového vozidla zn. M. F., EČ: Q.-XXEF, striebornej farby, r. v. 2003, VIN: VM. a to tak, že vylomil zámok vodičovych dverí, dostal sa do vozidla, posunul zadné sedadlá a z batožinového priestoru vzal tašky s nákupom oblečenia a spotrebného tovaru patriace poškodenej Q. L., a to: obchod Teddy - 2 ks rámik na obrázky v hodnote 7,- EUR, hnedkastej farby v kombinácii s bielou, 1 ks väčší rámik zelenej farby na 12 fotiek v hodnote 7,- EUR, 2 ks batéria Varta, 3 ks papierové tanier v hodnote 3,- EUR, obchod Gate - pánske boxerky v hodnote 3.99,- EUR, obchod KIK - 10 ks balenie servitok s námetom špargle, obchod PEPCO - 6 ks flanelová plienka á 1.29,- EUR, 2 ks chlapčenské dojčenské body v hodnote 3.99,- EUR, 1 ks chlapčenské dojčenské body v hodnote 2.49,- EUR, 1 ks záves s motívom ginko v hodnote 6.99,- EUR, 2 ks chlapčenský dojčenský overal v hodnote 3.99,- EUR, 1 ks podbradník v hodnote 2.49,- EUR, 1 ks chlapčenské ponožky v hodnote 1.29,- EUR a z trhoviska kúpené 2 kg zelenej špargle v hodnote 9,- EUR, 3 ks bielej špargle v hodnote 12.90,- EUR a iné, ako aj 1 ks kožená bunda hnedej farby, veľkosť 46, v hodnote 80,- EUR, ďalej rôzne tašky s nákupom oblečenia a spotrebného tovaru patriace poškodenej F. N., a to: obchod Teddy - 1 ks balenie papierových tanierov v hodnote 1.50,- EUR, 2 ks balenie dekoračného piesku modrej farby a 2 ks bielej farby v hodnote spolu 7,- EUR, 5 ks dekoračná fľaša s korkovou zátkou v hodnote 8,- EUR, 1 ks dekoračné písmeno z dreva v hodnote 1,- EUR, 1 ks dekoračné srdiečko z dreva v hodnote 1,- EUR, 1 ks drevený motýľ svetlomodrej farby v hodnote 1,- EUR, 3 ks darčeková stuha v rôznych odtieňoch modrej v hodnote 2.50,- EUR, 1 ks panvica na palacinky v hodnote 8,- EUR, 2 ks štipce na vlasy čiernej farby v hodnote za oba 4,- EUR, obchod PEPCO - 4 ks detské šiltovky (2 x motív Minions, 1 x s nápisom „COOL“ a 1 x s vyobrazením očí) v hodnote 12,- EUR, 1 ks záclona v hodnote 7,- EUR, obchod Gate - 8 ks pánske boxerky, v rôznych farbách, väčšinou čiernej, šedej, červenej farby, vo vrchnej časti neónovej farby (1 ks s vyobrazením Marilyn Monroe v oblasti rozkroku), veľkosti Medium, v hodnote 27,- EUR, obchod TAKKO - 2 ks pánsky sveter (jeden sivý s modrým pásom pri zipse a vyobrazením čísla „26“, druhý čiernej farby s nejasnou potlačou) oba spolu v hodnote 35,- EUR, obchod KIK - 1 ks teplý pánsky sveter šedej melírovanej farby v hodnote 10,- EUR a z trhoviska kúpené 1 kg zelenej a 1 kg bielej špargle v hodnote 9,- EUR a iné, pričom tieto špargle boli uložené v chladiacej taške výraznej neónovej zelenej farby s väčšími bielymi bodkami o priemere cca 5 cm, pričom z vozidla odcudzil taktiež aj výstražný trojuholník a balíček prvej pomoci, ako aj zimnú bundu čiernej farby s golierom a kapucňou,

veľkosť Medium, v hodnote 100,- EUR, a následne odišiel na neznáme miesto, čím spôsobil poškodenej F. N., škodu krádežou v celkovej výške 215.52,- EUR a poškodením vozidla škodu vo výške 196.73,- EUR, a poškodenej Q. L. spôsobil škodu krádežou vo výške 170.15,- EUR, hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/75/2015 zo dňa 29.03.2016, právoplatným dňa 11.01.2017, uznaný za vinného zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona a iné.

Za uvedený zločin bol obžalovanému podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 42 ods. 1, § 41 ods. 2 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 6 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. bol obžalovaný pre výkon uloženého trestu zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol zároveň zrušený výrok o treste rozsudku Okresného súdu Malacky z 06.11.2017 sp. zn. 3T/90/2017, právoplatný 06.11.2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodeným:

- Q. L., I. XX.XX.XXXX v Y., L., trvale bydliskom Z. XXX, XXXX W., L., škodu vo výške 170,15 eur,

- F. N., I. XX.XX.XXXX O. O., L.M., G. Z. O. X, XXXX O. - Q., L., škodu vo výške 412,25 eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. boli obe poškodené Q. L. a F. N. odkázané so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie obžalovaný F. Z..

V písomných dôvodoch podaného odvolania obžalovaný prostredníctvom svojej ustanovenej obhajkyne sa domáhal, aby krajský súd zrušil výrok o treste napadnutého rozsudku a sám rozhodol spôsobom, že mu uloží miernejší trest odňatia slobody po zohľadnení všetkých poľahčujúcich okolností. Odvolateľ namietal, že okresný súd bral do úvahy iba jednu poľahčujúcu okolnosť, spočívajúcu v tom, že sa priznal k spáchaniu trestného činu a svoj čin úprimne oľutoval (§ 36 písm. l/ Tr. zák.). Nebral ale do úvahy ďalšiu poľahčujúcu okolnosť a to, že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom (§ 36 písm. n/ Tr. zák.). Táto poľahčujúca okolnosť je založená na aktívnej spolupráci páchatel'a pri objasňovaní svojej trestnej činnosti. On pritom aktívne spolupracoval pri vyšetrowaní danej trestnej činnosti a to najmä vo forme uvádzania dôkazov, čím tak participoval na objasnení trestného činu. Nakoľko súd prvého stupňa nebral do úvahy uvedenú poľahčujúcu okolnosť, zmenil sa mu pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností v jeho neprospech. Pokiaľ by súd vychádzal z toho, že u neho sú dve poľahčujúce okolnosti a jedna priťažujúca okolnosť, vymeraný trest by nebol taký vysoký a prichádzalo by do úvahy uloženie trestu odňatia slobody na samej dolnej hranici trestnej sadzby. Obžalovaný prostredníctvom svojej obhajkyne ďalej zdôraznil, že okresný súd mal brať do úvahy, že on na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o tom, že je vinný zo žalovaného skutku, čím napomohol súdu pri objasňovaní svojej trestnej činnosti, keďže na základe prijatého vyhlásenia o vine, súd nevykonával dokazovanie v tejto časti. Ak obžalovaný vyhlási, že je vinný, napomáha tak výrazne súdu, ktorý po prijatí takéhoto vyhlásenia už nevykonáva rozsiahle dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkov, znalcov, či oboznamovaním listinných dôkazov, vo vzťahu k budúcemu rozhodnutiu o vine a sústredí sa len na dokazovanie ohľadom ukladania trestu. Podľa jeho názoru, okresný súd mal pri ukladaní trestu aplikovať aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. a trest mal ukladať podľa režimu ustanovenia § 38 ods. 3 Tr. zák. Nakoľko súd takto nepostupoval, nesprávne stanovil hornú hranicu trestnej sadzby. Odvolateľ v ďalšom poukázal aj na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR zo dňa 27.06.2017 sp. zn. Tpj 55/2016, ako aj na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3To/90/2014. Záverom dodal, že on ponúkol absolútnu súčinnosť nielen v prípravnom konaní, ale aj v konaní pred súdom a preto nebol dôvod, aby súd túto poľahčujúcu okolnosť v jeho prípade neaplikoval.

Obžalovaný F. Z. sám svojím podaním z 30.04.2018, ktoré bolo doručené na Okresný súd Malacky dňa 02.05.2018 podal odvolanie výlučne do výroku o treste. Ďalším podaním z 06.05.2018, ktoré bolo doručené na Okresný súd Malacky dňa 09.05.2018 podal odvolanie nielen do výroku o treste, ale aj do výroku o vine. Domáhal sa, aby krajský súd preskúmal správnosť právnej kvalifikácie, ktorú ustálil súd I. stupňa. Vyslovil názor, že okresný súd postupoval v rozpore so zásadou „ne bis in idem“ v dôsledku

dvojnásobného pričítania vlámania. Dodal, že k danej problematike bolo Najvyšším súdom SR vydaných viacerých stanovísk, z ktorých vyplynulo, že takéto konanie je nesprávne a sčasti aj nezákonné. V tejto súvislosti poukázal aj na skutočnosť, že bol Ministerstvom spravodlivosti SR vypracovaný návrh na zmenu Trestného zákona. Uvedený návrh je v legislatívnom procese a novela zákona by mala byť platná už od 01.07.2018.

Odvolačný súd postupom podľa § 293 ods. 7 Tr. por. vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného F. Z., nakoľko tento písomným podaním zo dňa 16.01.2019 požiadal, aby sa verejné zasadnutie vykonalo v jeho neprítomnosti a zároveň žiadal, aby súd zrušil nariadenie jeho eskorty z výkonu trestu, ktorý teraz vykonáva v inej trestnej veci. Odvolačný súd vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti poškodených Q. L. a F. N., nakoľko aj na takéto postup boli splnené zákonné podmienky.

Na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom obhajkyňa obžalovaného uviedla, že sa v plnom rozsahu pridrižiava písomne podaného odvolania a jeho dôvodov. Navrhla, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám rozhodol spôsobom, že zmierni pôvodne uložený trest odňatia slobody a prihliadne na poľahčujúce okolnosti, ako aj okolnosti samotného skutku a výšku spôsobenej škody.

Na verejnom zasadnutí prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla, aby krajský súd odvolanie obžalovaného zamietol ako nedôvodné. Poukázala na skutočnosť, že výrok o vine napadnutého rozsudku je právoplatný. Tiež poukázala na osobu obžalovaného, ktorý je recidivistom, pričom uložený trest považuje za správny a primeraný.

Krajský súd v Bratislave na podklade odvolania obžalovaného F. Z. podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť tých napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým mohol tento odvolateľ podať odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Ku konaniu na prvostupňovom súde odvolací súd uvádza, že procesným stranám bola riadne doručená obžaloba a výzva na vykonanie dôkazov, pričom tieto osoby a prokurátor boli aj riadne predvolaní, resp. upovedomení o termíne hlavného pojednávania.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný F. Z. po príslušnom poučení vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., že je vinný. Následne sa obžalovaný kladne vyjadril k súdom zisťovaným skutočnostiam v zmysle § 333 ods. 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/ a písm. h/ Tr. por. a súd prijal vyhlásenie obžalovaného o jeho vine a vyhlásil, že v tomto smere už dokazovanie vykonávať nebude a vykoná dôkazy len ohľadom výroku o treste a náhrade škody.

Odvolačný súd uvádza, že správne postupoval prvostupňový súd na hlavnom pojednávaní, keď prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný, keďže takému vyhláseniu zodpovedali aj dovtedy vykonané dôkazy a bolo nepochybné, že sa stal skutok uvedený v obžalobe, tento napĺňa všetky zákonné znaky v rozsudku uvedeného zločinu a spáchal ho obžalovaný, ktorý bol v súlade so zákonom uznaný vinným zo spáchania tohto zločinu.

K odvolacím námietkam obžalovaného ohľadom právnej kvalifikácie predmetného skutku vyslovuje, že výrok o vine napadnutého rozsudku sa stal právoplatným, pričom odvolanie smerujúce iba výlučne proti tomuto výroku je posudzovanej veci neprípustné (§ 316 ods. 1 Tr. zák.). Pre úplnosť treba dodať, že nielen v čase rozhodnutia okresného súdu, ale aj odvolacieho súdu, žiadne legislatívne zmeny ohľadom ustanovenia § 212 ods. 4 Tr. zák. nenastali. V ďalšom treba poukázať na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 12. 12. 2011 sp. zn. Tpj 78/2011 (stanovisko č. 116/2012 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR č. 6/2012). V neposlednom rade treba vysloviť, že je právom obžalovaného (nie jeho povinnosť) urobiť vyhlásenie o vine zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Rovnako nie sú podstatné motívy, ktoré obžalovaného viedli k tomuto vyhláseniu (napríklad kalkulácia, že trest bude miernejší, prípadne, že tak urobil na odporúčanie obhajcu). Pokiaľ obžalovaný urobí vyhlásenie o vine a súd následne príjme jeho vyhlásenie, potom je takéto vyhlásenie neodvolateľné a nie je ho možné zmeniť z dôvodu nespokojnosti obžalovaného s uloženým trestom, resp. s možnými legislatívnymi zmenami v Trestnom zákone.

Na podklade odvolania obžalovaného smerujúceho aj proti výroku o treste, krajský súd v rámci revízneho princípu zistil, že obžalovanému F.Í. Z. bol prvostupňovým súdom uložený nielen zákonný, ale i primeraný trest, či už do druhu, ako aj do jeho výmery. Námietky obžalovaného, že súd I. stupňa mu jednak uložil trest odňatia slobody v neprimerane prísnej výmere, jednak trest ukladal v rozpore s Trestným zákonom tým spôsobom, že mu neustálil aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. a neaplikoval ustanovenie § 38 ods. 3 Tr. zák., treba vyhodnotiť za neopodstatnené.

Je potrebné vo všeobecnosti zdôrazniť, že stanovenie druhu trestu a jeho výmery musí vychádzať nielen z podmienok upravených v ustanoveniach pri tom ktorom druhu trestu, ale je tiež potrebné dôsledne skúmať všetky skutočnosti významné z hľadiska účelu trestu obsiahnutého v § 34 ods. 1 Tr. zák., ako aj ostatné na účel trestu nadväzujúce kritériá rozhodujúce pre určenie druhu trestu a jeho výmery, ktorých zohľadnenie predpokladá úprava zásad pre ukladanie trestov.

Ustanovenie § 34 ods. 1 Tr. zák. o účele trestu je spolu s ustanovením § 34 ods. 4 Tr. zák. základným vodidlom pri určovaní druhu trestu a jeho výmery. Z hľadiska týchto ustanovení, uložený trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti predtým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov a zároveň trest vyjadrí morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Závery na primeranosť postihu páchatel'a trestného činu sa musia opierať o skutočný stav vecí a musia z neho vyplývať.

Z pripojeného súdneho spisu Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/90/2017 možno zistiť, že obžalovaný F. Z. bol rozsudkom Okresného súdu Malacky z 06.11.2017 sp. zn. 3T/90/2017 uznaný za vinného pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, pričom predmetný skutok spáchal dňa 04.04.2017. Za uvedený prečin bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov a na výkon tohto trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Uvedené súdne rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 06.11.2017.

Na základe tohto zistenia možno konštatovať, že obžalovaný posudzovaný skutok napadnutého rozsudku spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin (prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák.).

Prvostupňový súd postupoval pri ukladaní súhrnného trestu v súlade so všetkými relevantnými ustanoveniami Trestného zákona. Východisko pre ukladanie súhrnného trestu obžalovanému predstavovala trestná sadzba pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. v rozpätí od troch rokov do desiatich rokov. Vzhľadom k tomu, že okresný súd u obžalovaného vzhliadol jednu priťažujúcu okolnosť (§ 37 písm. m/ Tr. zák.) a jednu poľahčujúcu okolnosť (§ 36 písm. l/ Tr. zák.), nemohol upraviť základnú trestnú sadzbu podľa režimu § 38 ods. 3, prípadne podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. t. j. znížiť hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, resp. zvýšiť dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Na strane druhej u obžalovaného F. Z. bolo potrebné použiť tzv. asperačnú (zostrojujúcu) zásadu a trestnú sadzbu upraviť podľa ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák. tak, že dolná hranica bola ustálená na 3 roky a horná na 13 rokov a 4 mesiace. Navyše v posudzovanej veci bolo potrebné aplikovať aj ustanovenie § 42 ods. 1 Tr. zák. o súhrnnom treste a uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 6 mesiacov predstavoval u obžalovaného potrestanie za dva zbiehajúce trestné činy, vrátane trestného činu, za ktorý bol už právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Malacky zo 06.11.2017 sp. zn. 3T/90/2017. Okresnému súdu v tomto kontexte nemožno vytknúť žiadne pochybenie a s takto uloženým súhrnným trestom (pri dolnej hranici navýšenej trestnej sadzby) sa stotožnil aj senát odvolacieho súdu. Okresným súdom uložená výmera trestu odňatia slobody dostatočne zahŕňala tak individuálnu, ako aj generálnu prevenciu a zároveň vyjadrovala morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Treba tiež zdôrazniť, že na dosiahnutie účelu trestu bolo potrebné na obžalovaného pôsobiť v zmysle zásady jednoty prevencie a represie.

Z hľadiska tejto zásady je v tejto konkrétnej trestnej veci možné považovať súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 6 mesiacov so zaradením obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia za zákonný a primeraný. Ide síce o trest citeľný, ale v žiadnom prípade nemožno vysloviť, že sa jedná o trest neprimerane prísny. V osobe obžalovaného možno vzhliadnuť takého

páchateľa, ktorý sa opakovane dopúšťa rôznej trestnej činnosti, t. j. v jeho prípade ide už o recidivistu. Nemožno pritom opomenúť ani tú skutočnosť, že obžalovaný sa dopustil úmyselného trestného činu, teda z hľadiska zavinenia závažnejšej formy, s pohnútkou získania majetkového prospechu.

Okresný súd tiež nepochybil, keď obžalovaného v zmysle § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

S poukazom na to, že prvostupňový súd obžalovanému ukladal súhrnný trest, postupoval aj v súlade s ustanovením § 42 ods. 2 Tr. zák., keď zároveň zrušil rozsudok Okresného súdu Malacky zo 06.11.2017 sp. zn. 3T/90/2017 vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Aj odvolací súd dospel k rovnakému presvedčeniu ako súd I. stupňa, že v danej veci s poukazom na povahu spáchanej trestnej činnosti, ako aj na možnosť nápravy obžalovaného (predchádzajúce odsúdenia na obžalovaného nemali výchovný vplyv), uloženie iného druhu trestu neprichádzalo vôbec do úvahy.

K odvolacím námietkam obžalovaného k výroku o treste krajský súd konštatuje, že súd I. stupňa nepochybil, keď obžalovanému nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. spočívajúcu v tom, že obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti. Odvolateľ zrejme prehliadol, že táto poľahčujúca okolnosť je založená na aktívnej spolupráci páchatel'a pri objasňovaní svojej trestnej činnosti. Vyžaduje sa aktívna účasť páchatel'a pri vyšetrení trestnej činnosti, a to najmä vo forme uvádzania dôkazov, ktoré slúžia na objasnenie skutkových okolností daného trestného činu a jej hodnotenie je závislé od toho, do akej miery páchatel' sám svojim prístupom participuje na objasnení trestného činu. Tu treba zvýrazniť, že obžalovaný v prípravnom konaní najskôr pri výsluchu zo dňa 29.05.2017, poprel spáchanie skutku, až neskôr pri výsluchu zo dňa 06.09.2017 sa k predmetnému skutku priznal. Hoci obžalovaný Antonín Z. na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o priznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., toto samotné priznanie obžalovaného nemôže byť poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. Pre úplnosť krajský súd poukazuje aj na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27.06.2017 sp. zn. Tpj 55/2016 (stanovisko č. 44/2017, uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 5/2017).

Pokiaľ ide o výroky o náhrade škody, tie obžalovaný v odôvodnení podaného odvolania žiadnym spôsobom nenamietal. Z týchto dôvodov potom ani odvolací súd tieto výroky nepreskúmal.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd nezistil žiadny dôvod pre zrušenie alebo zmenu prvostupňového rozsudku, odvolanie obžalovaného F. Z. ako nedôvodné postupom podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.